

3e Jaargang

No. 35

AL

HAQ

Augustus 1974

Uitgever: Al Haq-Boekenfonds - S.J.R.

IN DIT NUMMER o.a.:

- * De eenheid God's
- * Kernpunten van de Islam
- * Pakistan op weg naar betere tijden
- * Yoga en Godsdienst
- * Ahmadiyya Convention 1974 in Paramaribo enz..... enz.....

Uitgever

AL HAQ BOEKENFONDS
met medewerking van de Sur. Isl. Ver.

Redactie:

E.A.GHAFOERKHAN (Hfd. Red.)
H.A. AHMAD ALI
MAULANA DR. G.A.BASHIR
(Lector a/d Leidse Universiteit)
A.MAHMOOD
(Rubricist, Mysticus)

Tech./foto redactie:

AKBAAL GHAFOERKHAN
M.A. KHUDABUX

Oprichter/Coordinator

Mr. B. AHMAD ALI
Datum van oprichting: Okt. 1971

Vaste Medewerkers:

PROF. DR. R.ALI (Par'bo)
IR. N.ATAOELLAH (Nw, Nickerie)
HR. J.M.DRAGMAN (Saramacca)
MEVR. SALTANA DIJKSTRA (Ned.)
DR. K.GHAFOERKHAN (Par'bo)
HR. M.A.GULZA? (Lid Jama'at-ul Ulma)
DR. A.JAMALUDIN (Par'bo)
DR. M.H.KARAMAT ALI (Par'bo)
DRS. MAHMOODKHAN (Ned.)
HR. A.NATAPRAWIRA (Moengo)

REDACTIE & ADMINISTRATIE

Scabiosastraat 4 Zorg & Hoop
Tel. 98081 - 73585 Paramaribo

BANK: Surinaamsche Bank

Bank Rek. No. 11.18.730
t.n.v. AL HAQ

ADVERTENTIES

M.A.Khudabux
p/a Calcuttastraat 76
Paramaribo - Tel. 82807

DISTRIBUTIE

M.I.ISHAAK
Landingstraat - Nw. Amsterdam
Distr. Commewijne

ABONNEMENTEN

Prijs per jaar f. 10,-
Losse nummer f. 1,-

KOPIJ & VERANTWOORDELIJKHEID V/D INHOUD

Verzoeken Uw in 2-voud getikte kopij voor de eerste van iedere maand in te leveren op het redactie dan wel administratie-adres. De auteurs c.q. schrijvers van de in Al Haq gepubliceerde artikelen dragen de volle verantwoordelijkheid voor de inhoud ervan.

VERKRIJGBAAR

Paramaribo

Boekbandels C.K.C., Vrekamp
Hoeksteen, N.Ghafoerkhan (Imperial Store) Maagdenstraat 3;
Acme Service Kankantriestr. 53

Paramaribo/La Vigilantia

Moulvi Albadi S.Habibaks

Nw, Nickerie

Ali Akbar Sewatan
Tel. 031-704

Alkmaar

A. R. Sharma

Coronie

G.L.Limbn (Novar)

Groningen

J.M.Dragman p/a Commissariaat

Wageningen

S.Said (Centraal Magazijn)

Nederland

Stichting t.b.v. de Islam (S.I.N.)
p/a Nierkerkstr. 87 II
Amsterdam

Jagtlust

M.G.Rosan

Moengo

A. Nataprawira
Julianaweg 308

Nw. Amsterdam/Voorburg

Winkel Latief Habiboellah

Trinidad

Nancy H. Baksh Preysal village, Couva.

Reproductie Centrum Paramaribo

"O mensdom, Wij hebben u geschapen uit man en vrouw en Wij hebben u verdeeld in VOLKEREN en STAMMEN opdat gij elkander zult leren kennen en begrijpen. Voorzeker, de GODVRUCHTIGSTE onder u is de EERWAARDIGSTE bij ALLAH. Voorwaar, ALLAH is Alwetend, Alkennend".

بِأَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْوَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝

(H. QORAAN, Surah "AL-HODJORAAT", hfdst. 49:14),
 "SOEDEWO": hfdst. XLIX, paragraaf 2, vers 13). —————

INHOUD

	Pag.
1. 6th Ahmadiyya Convention of the Western Hemisphere on Paramaribo.	2.
2. Communiqué van de Surinaamse Islamitische Vereniging.	4
3. Conferentie over Islamitische feestdagen aangeboden (door de Konsul - Generaal der Republiek Indonesia).	5
4. Hoe het niet moet.	6
5. Kernpunten van de Islam (door: A. Nataprawira)	7
6. Deze Maand (door: Moh. S. Sewpersad)	9
7. Losprijs, verzoening, voorspraak en bemiddeling (door: M.A. Gulzar)	11
8. Een reactie uit de strafgevangenis	15
9. De Geloofsartikelen van de Islam (door: A. Mahmood).	16
10. De eenheid Gods (door: M.A. Gulzar)	18
11. Yoga en Godsdienst (door: A. Mahmood)	21
12. De Islam (door: Maulana Mohamed Ali M.A. L.L.B.)	26
13. Pakistan op weg naar betere tijden. (door: J.G. Heitink uit Ned. Volkskrant van 1-6-74)	29

6TH AHMADIYYA CONVENTION OF THE WESTERN HEMISPHERE IN PARAMARIBO.

Op zondag 25 augustus werd door dokter Isaac Jamaludin, voorzitter van de Surinaamse Islamitische Vereniging in „Ons Erf” de zesde Ahmadiyya Convention voor de westelijke halfrond geopend. Onder de ongeveer 400 aanwezigen bevonden zich vele hoogwaardigheidsbekleders, zoals de ministers van Openbare Werken en Verkeer, Sociale Zaken en Onderwijs & Volksontwikkeling resp. de heren Mr. A. Karamat ali, A. Soeperman en drs. R. Venetiaan.

De minister van Sociale Zaken onthulde op verzoek van het Hoofdbestuur v/d S.I.V. het Conventie - embleem, bestaande uit een halve maan en een ster, die op de Aardbol geprojecteerd zijn, als een symbool voor de „Islam, the universal brotherhood”, hetgeen dan ook het thema was van deze Conventie. Dr. M.H. Karatmat Ali behandelde dit thema uit een theologisch wetenschappelijk en filosofisch oogpunt.

Voorts werden toespraken gehouden door de minister van O.W. en V., de President - General van de Ahmadiyya Anjuman Isha'at Islam of the Western Hemisphere, dr. M.A. Aziz de voorzitter van Guyana Ahmadiyya Anjuman, de heer M.B. Yasin, Maulana S.M. Tufail, Ahmadiyya missionaris in London.

Hadji moulvi S. Wazir. Alle sprekers hebben tijdens hun spreekbeurt, ieder op hun wijze gewezen op het doel van deze Conventie om de moslims van de verschillende landen nader tot elkaar te brengen.

Benadrukt werd de rol en betekenis van de Ahmadiyya Beweging die de opdracht heeft om de leer van de Islam op de juiste wijze te propageren en over te dragen.

Deze Conventie die tot zondag 1 september 1974 heeft geduurd werd in Suriname voor de tweede keer gehouden.

De derde Ahmadiyya Convention werd hier in 1970 gehouden. De eerste

was in Guyana in 1968, de tweede in Trinidad en de vijfde eveneens in Guyana in 1969.

De Ahmadiyya Anjuman Isha'at Islam for the Western Hemisphere werd in 1968 op initiatief van Guyana opgericht. De heer Aziz Ahmad was de eerste General - President.

De Ahmadiyya Verenigingen die hieraan zijn aangesloten zijn de Surinaamse Islamitische Vereniging (S.I.V.) Guyana Ahmadiyya Anjuman en Trinidad Muslim League.

Na afloop van het officiële gedeelte kregen de gasten een lunch aangeboden.

In het volgend nummer van Al-Haq zal uitgebreid aandacht worden gegeven aan deze voor de Moslims in de Westelijke Halfrond zeer belangrijke Conventie.

COMMUNIQUE VAN DE SURINAAMSE ISLAMITISCHE VERENIGING.

De S.I.V., die op 17 november van dit jaar 45 jaarig bestaan viert en een der grootste en leidinggevende Islamitische organisaties in Suriname is, heeft sedert haar oprichting in 1929 altijd opengestaan voor alle Moslims die de ware Islam belijden. De S.I.V. is volledig gehaseerd op de principes van de Islam n.l. Goddellijke Openbaringen aan de Heilige profeet Mohamed (Moge de zegeningen van Allah op hem rusten) zoals vastgelegd in de Heilige Koran, verder de Hadies en de Shariat.

Moelijkheden ontstaan door, verschillende stromingen binnen de Islam zijn haar niet bespaard gebleven.

Gekonstatcerd moet worden dat kort na de Tweede Wereldoorlog enkele missionarissen uit India en Pakistan getracht hebben onder het mom Ahmadiya Beweging de Qadiani gedachte ingang te doen vinden in Suriname. De S.I.V. is echter trouw gebleven aan de principes van de Islam zoals de grondleggers dat 45 jaar geleden in de statuten hebben vastgesteld. De S.I.V. verklaart hierbij ten overvloed dat:

1. Zij gelooft en ervan overtuigd is dat de Heilige Profeet Mohamed IBN Abdullah (moge de zegeningen van Allah op hem rusten) de Zegel van de Profeten is en dat na hem geen andere Profeet tot de mensheid is gekomen of komen zal.
2. Zij die aannemen dat Mirza Ghulan Ahmad van Qadiaan een profeet of apostel van Allah is zijn afgedwaald van de ware leer van de Islam.
3. De S.I.V. geen Qadiani vereniging is en ook geen binding heeft met de Qadiani beweging.

Tenslotte kan nog worden medegedeeld dat de S.I.V. bereid is met alle Islamitische organisaties samen te werken ter verbreiding van de ware leer van de Islam en ter bevordering van de eenheid en solidariteit onder de Moslims, waartoe reeds de nodige stappen zijn ondernomen in de overkoepelende organisatie de Madjlies Moeslimien Suriname.

DR. I. Jamaludin (Voorzitter)

M. Abdoelrahman (Secretaris)

(Uit: De West van donderdag 15 augustus 1974)

KONFERENTIE OVER ISLAMITISCHE FEESTDAGEN

Jakarta, 20 juli (Antara)

Islamitische deskundigen op het gebied van astronomie (hisab & ru'yat) van drietal landen t.w. Malaysia, Singapore en Indonesia hebben besprekingen gevoerd ten einde tot een accoord te komen voor het vaststellen van de datum van het begin van de vastenmaand „Ramadhan” en andere Islamitische feestdagen.

Bij de opening van de zitting, zijn de delegaties overeengekomen om een snelle oplossing te vinden van een zaak, die in het bijzonder de volkeren van deze drie landen aangaat en ook in het belang van de Islamitische gemeenschap in Zuid-oost Azië in het algemeen.

De deelnemers van de konferentie hechten veel betekenis van deze ontmoeting als een historische mijlpaal voor de Islam-ontwikkeling in dit werelddeel. De besprekingen vinden plaats in Jakarta.

Bij een beleefdheidsbezoek door de delegatie-leden aan de Minister van Godsdienst Zaken van Indonesia Prof. Dr. Haj Mukti Ali, zei de Minister dat de regering van Indonesia erg blij is als gastheer te mogen optreden in zo'n ontmoeting die reeds lang door de Indonesische Islamieten wordt verwacht.

Aangeboden door:
het Konsulaat Generaal
der Republiek Indonesia.

HOE HET NIET MOET

„Wat de redenaars aan diepte ontbreekt, dat geven ze U aan lengte” (Montesquieu)

Gelukkig zijn er nog vele Moslims die tradioneel, als er een rede maar daartoe aanwezig is, een Moulvi thuis uitnodigen voor het reciteren van de Heilige Qoran en het geven van exegese daarop.

Behalve op de grote gebeurtenissen als huwelijk, overlijden, Islami-tische feesten, worden de Moulvi's ook gevraagd bij gelegenheden als verjaardagen, geboorte van een kind, vertrek naar het buitenland, alsmede bij vele andere ups and downs tijdens het leven. Waardering wordt uitgesproken aan het adres van de vele Moulvi's voor hun bereidwilligheid hiertoe op non-profit basis. Wel moet erop worden gewezen dat er ook Moulvi's zijn die vaak geen rekening houden met zijn „toehoorders“, meer kinderen dan volwassenen, Moslims en geen Moslims, familieleden en gasten.

Ook wordt verwaarloosd de belangrijkheid der gebeurtenis. Tot ergernis van velen duren de betogen soms anderhalf tot twee uur. De kinderen zijn dan intussen in slaap gevallen, de vrouwen hebben zich teruggetrokken in de keuken, terwijl de gasten beginnen weg te gaan. Dan nog wel te bedenken wanneer er meerdere Moulvi's zijn uitgenodigd om aan de gebeden deel te nemen, waarbij elke Moulvi afzonderlijk nog een speech moet houden.

Een ieder zal het met ons eens zijn dat HET NIET ZO MOET! Er wordt toch niet naar geluisterd en de lange duur der ceremonies is ook niet bevorderlijk voor de bevattelijkheid van het gesprokene. Van de Moulvi's wordt danook gevraagd om deze TRADITIE hoog te houden en het aantrekkelijker te maken vooral voor de jonge Moslims. Herodotus III merkte eens na het einde van een rede op: „UW REDE WAS TE LANG. TOEN GIJ UITGESPROKEN WAART, HADDEN WIJ HET BEGIN REEDS VERGETEN, EN DIENTENGEVOLGE OOK HET EINDE NIET BEGREPEN”.

En hiermee is alles gezegd; geen kritiek, maar een welgemeende wenk.

KERNPUNTEN VAN DE ISLAM.

(door: A. Nataprawira)

Bij de bespreking en beoordeling van de betekenis of waarde van de Islam is het naar mijn bescheiden mening, (zegt de heer Soedewo bij de aanvang van zijn lezing), van belang eerst vast te stellen, wat men onder Islam verstaat. Wij dienen eerst te bepalen of de godsdienst, waarover wij gaan spreken, de Islam is, zoals die in de H. Koran is gecodificeerd en in woord en daad door de *H. Profeet Muhammad in praktijk werd gebracht, dan wel de bestaande Islam met de velerlei vreemde elementen, bijmengsels en verbeteringen, die hij in de loop der tijden in verschillende landen heeft opgenomen.* M.a.w. wij hebben of de oorspronkelijke, zuivere leer van Muhammad, of de bestaande, zogenaamd „verstarde” Islam te onderzoeken. Ik stel mij voor bij deze gelegenheid te laten binden door de Koranische Islam.

Gelijk bekend mag worden verondersteld, is de primaire kenbron van de Islam de Koran, het H. Boek der Moslims, terwijl hetgeen de H. Profeet Muhammad gezegd en gedaan heeft - de z.g. hadith en sunnah - de secundaire kenbron vormt, aan welks gezag de H. Profeet zelf de volgende belangrijke beperking stelde: „*Mijn gezegden heffen Allahs Woord niet op, maar Allahs Woord kan mijn gezegden opheffen*”.

Om het ware richtsnoer van het leven van een Moslim te vinden, heeft men dus slechts de H. Koran na te slaan en de woorden van de H. Profeet Muhammad na te gaan, voor zover deze niet indruisen tegen de leer en wetten van de H. Koran. Bij de bespreking van de kernpunten van de Islam zal ik mij daarom in hoofdzaak tot de H. Koran bepalen.

DEFINITIE VAN “GODSDIENST”

Een definitie is in de regel niet gemakkelijk te geven. Maar wanneer men mij vraagt een omschrijving te geven van wat wij in de Islam onder godsdienst verstaan (zeg de heer Soedewo), dan zou die aldus moeten zijn: Godsdienst is een door God voorgeschreven levensstelsel of gedragslijn, die de mens behoort te volgen, ten einde zich in het dagelijks leven zo goed mogelijk aan de eisen der buitenwereld te kunnen aanpassen.

Godsdienst beoogt in zijn wezen, gelijk de H. Koran zegt, leiding te geven aan de in de persoonlijkheid aanwezige, inherente drang tot zelf-verwerkelijking in de ruimste zin des woords, ten einde haar langs geleidelijke weg te ontwikkelen, ervaring en kennis te doen verwerven door middel van haar fysische en psychische zinsorganen en vermogens en om de persoonlijkheid op die wijze in staat te stellen zich aan het nieuwe aan te passen.

Het doel van de Islam is dus zelf-verwerkelijking, waarvan het Arabische woord is: „falah”. De letterlijke betekenis van dit woord is: het ontsluiten

of blootleggen van iets, om zijn innerlijke eigenschappen te onthullen. In deze letterlijke betekenis wordt het woord „falah” gebruikt ter aanduiding van het beploegen van het land, ten einde zijn sluimerende producerende krachten in werking te stellen.

Zo krijgt het woord falah, op de Islam toegepast, niet alleen de betekenis van succes, maar ook datgene wat „waar succes” uitmaakt.

„Waar succes” bestaat in de ontwikkeling van al de vermogens van iets tot hun volmaaktheid; het bestaat in de ontplooiing of verwerkelijking van de in ieder mens aanwezige latente krachten. Dat is zelfverwerkelijking.

De H. Koran nu geeft ons niet alleen de verzekering van volmaakte zelf-ontplooiing of zelf-verwerkelijking in dit leven, wanneer wij maar de door hem voorgeschreven gedragslijn volgen, doch zorgt er ook voor, dat wij zelfbehoud bereiken, zowel in dit leven als in het volgende. Op die wijze stelt de Islam de mens in staat de hoogste trap van psychische ontwikkeling te bereiken, waarop hij vrede vindt in Allah, één wordt met Hem, of zoals het in de H. Koran staat: „Allah ontmoet”. ..... „tot Uwen Heer is het doel”, zegt de H. Koran in hfdst. 53:42.

„Derhalve, vlucht tot Allah”, lezen wij op een ander plaats (51 : 50). „O mens, waarlijk, gij moet u uiterst inspannen om tot uwen Heer tekomen, tot gij Hem ontmoet” (84:6).

De ziel, die de hoogste trap van ontwikkeling bereikt en rust vindt in Allah, wordt aldus beschreven:

„O ziel, die in rust zijt, keer tot uwen Heer terug, tevreden met Hem welgevallig; zo treedt onder Mijne dienaren binnen en betreedt Mijn Paradijs (89:27;28), zowel in dit leven als in het hiernamaals (55:46;37:41;47:6; 78 ; 31).

(wordt vervolgd)

DEZE MAAND:

„BULENT ECEVIT, DE STERKE MAN VAN TURKIJE”

(door: M.S. SEWPERSAD)

Het aftreden van president Nixon van de V.S. en de Turkse invasie op Cyprus zijn twee belangrijke gebeurtenissen de afgelopen weken geweest, die ruime aandacht hebben gehad van de internationale perswereld. In de kwestie Cyprus verdiende de Turkse premier Bulent Ecevit eens extra aandacht als de man die durfde de Turkse leger opdracht te geven om onverwijd bescherming te bieden aan de Turkse minderheid op Cyprus, juist toen president Makarios werd ontzet uit zijn functie.

Bulent Ecevit, premier van Turkije, was tot nu toe een onbekende internationale politikus. Slechts zijn beslissing de Turkse boeren weer toe te staan opium te verbouwen had hem in het buitenland enige bekendheid gebracht. De kwestie Cyprus bracht daar drastisch verandering in: in een klap was Ecevit de held van Turkije en hoe de kwestie ook mocht aflopen, hoe het zijn bizarre regeringscoalitie ook zal vergaan, Ecevit zal een uiterst belangrijke rol in de Turkse politiek blijven spelen.

Binnen drie dagen na de Turkse invasie op Cyprus was de premier uitgegroeid tot een staatsman van formaat, die de Turken duidelijk had gemaakt dat een burgerregering even krachtig kan zijn als de militaire regeringen die het land in de uithoek van Europa, in het centrum van de belangstelling haalde. Tijdens de onderhandelingen die sindsdien in Geneve zijn gevoerd, liet Ecevit vooral één ding duidelijk blijken: Turkije is een land waar terdege rekening mee moet worden gehouden en Bulent Ecevit laat niet makkelijk los wat hij eenmaal vast heeft.

De politikus is een paradoxaal man. Een biograaf beschreef hem eens als een humanist, een romantikus, een artistiek en zelfs een mystiek man. Maar dezelfde romantikus schrok er niet voor terug het bloedvergieten op de koop van de invasie toe te nemen.

Evenmin schrok hij terug voor een oorlog met Griekenland dat hij eens in gedichten bezong. Hij is een aristokraat die Sanskriet, Urdu, Perzisch en Bengaals studeerde en de dichter Nobelprijswinnaar Rabindranath Tagore vertaalde en die door de Republikeinse Volkspartij in 1957 een parlamentszetel kreeg aangeboden omdat hij zijn ouders respecteerde, weinig pretenties had en geen moeilijkheden maakte. Vier jaar later was kunstkritikus minister van arbeid - terwijl hij in zijn vrije tijd zijn kunstkritieken bleef schrijven.

Ecevit, wiens vader hoogleraar in de medicijnen en wiens moeder een bekend schilderes was, werd in 1925 in Islamboel geboren. In 1946 werd hij persattaché op de Turkse ambassade in Londen en studeerde hij kunstgeschiedenis in Engeland. Later zette hij zijn studie in Harvard voort, waar hij onder meer een leerling was van Dr. Henry Kissinger, de huidige Amerikaanse minister van buitenlandse zaken. Na zijn terugkeer naar Turkije werd hij kunstkritikus, maar de kersverse parlementariër met het borstelige snorretje schreef ook politieke beschouwingen in het blad van de Republikeinse partij, de partij die in het parlement door hem werd vertegenwoordigd en die door de Turkse Vader des Vaderlands, Kemaal Ataturk, was opgericht.

Nu al zijn er in Turkije stemmen opgegaan die menen dat er in Ecevit een nieuwe Ataturk is opgestaan, maar zijn vrienden vergelijken hem eerder met sociaal-democratische politici als Brandt of Kennedy - zij het dat Ecevit ondanks zijn bescheidenheid en charme een keiharde onderhandelaar kan zijn.

Bulent Ecevit woont met zijn vrouw - het echtpaar heeft geen kinderen - in een huurflat in Ankara. Een officiële residentie heeft hij, net als een dure dienstwagen, geweigerd, voor een aardige verrassing zorgde de premier toen hij tegen een verslaggever bij zijn ambtsaanvaarding verklaarde dat hij op de bank een bedrag van Sf. 485 als spaargeld had staan. In het geval van Kissinger en Ecevit zou men eerder zeggen: „De leerling overtreft zijn meester”.

LOSPRIJS, VERZOENING, VOORSPRAAK EN BEMIDDELING

(door M.A. GULZAR).

De heer M.A. Gulzar, rubrieks redakteur van Al-Haq, is zojuist hersteld van een langdurige ziekte. De reductie en vaste medewerkers wensen hem veel sterkte en een goede gezondheid toe. Moge Allah hem de kracht blijven geven de lezers van Al-Haq wederom regelmatig te voorzien van zijn zeer leerzame artikelen over de meest interessante onderwerpen uit de Islamitische leer, Amien.

Gelijk gij zaait zult gij maaien, is de wet, die door de voorzienigheid Gods is gesteld. Zijn schatten zijn oneindig veel en geen hoeveelheid vrije distributie, hoe groot ook, kan die een haar verminderen. Toch heeft zijn wijsheid het zo verkozen, dat er geen andere vrije gaven zijn dan die welke reeds gedaan zijn onder zijn barmhartigheid. Niemand zal iets ontvangen, of het geschiedt in de mate van zijn inspanning. Is het denkbaar, dat zo'n God zou toestemmen om een vrije beloning toe te kennen door de voorspraak of bemiddeling van de een of ander persoon? Dit zou betekenen de overtreding van zijn eigen wet hetgeen ondenkbaar is. Zegt hij ons niet duidelijk in de Koran: „Gij zult geen verandering in de wetten Gods vinden? Welnu, zou het niet op een ernstige inconsequentie in hem lijken, dat hij aan de ene kant gelijk zijn uitverkorenen, de marteling op het veld van de daad zou moeten lijden, terwijl hij aan de andere kant met milde hand zijn gaven aan de zondaar op de vadsige moest schenken, louter vanwege de verzoening of tussenkomst door anderen?

De goddelijke wet „zonder moeite bereikt men niets”, heeft inderdaad het welzijn van de mens zelf op het oog. Het daaraan ten grondslag liggende motief is om zijn verscheidene vermogens ervoor te behoeden, dat ze niet aan het wegwijnen raken. De talrijke latente vermogens is de natuur van de mens kunnen alleen dan groeien en zich ontwikkelen wanneer ze op het veld van de daad in het spel worden gebracht. God heeft onze daden niet van node. Ook is er geen grens aan zijn rijke schatten. Het doel is eenvoudig om al wat goed en edel in ons is voor de dag te halen, ze te voeden en te kweken. „Al wie zich inspant, waarlijk, hij spant zich voor zijn eigen welzijn in”, zegt de Koran. God is zichzelf genoeg. Hij is onafhankelijk van zijn schepping. De ontplooiing en ontwikkeling van onze vermogens, het geen „falah” (succes) wordt genoemd is het enige doel van de godsdienst.

Om dit doel te bereiken heeft God aan de ene kant zekere begeerten diep in ons doen inwortelen, die om voldoening vragen, terwijl hij aan de andere

kant de middelen ter voldoening ervan heeft geschapen en het verkrijgen ervan nauw aan de daad heeft verbonden. Dus, noch de innerlijke begeerten, noch de middelen ter voldoening daarvan zijn ieder op zichzelf iets waard. Het doel is in beide gevallen om onze macht van de daad in beweging te brengen, zodat de zaden der verheven moralen in ons kunnen ontkiemen, groeien, ontwikkelen en vruchten dragen.

Onze ledematen hebben het vermogen van beweging in potentiële vorm. Ten einde dat te verwezenlijken, heeft God enerzijds de begeerten van honger en dorst gegeven en ons anderzijds van voedsel en water voorzien. Om de honger te stillen en de dorst te lessen moeten wij noodzakelijk onze armen en benen bewegen. Zodoende verkrijgen wij de macht om te lopen en te werken die in onze benen en armen in latente toestand was. Indien echter door de tussenkomst of verzoening van een ander namens ons wij ervan ontheven konden worden om de last van het bewegen van ons zelf te dragen en voedsel en water zonder de minste inspanning van onze kant tot ons moesten komen dan zou het ware doel der schepping van dorst en water en honger en voedsel voorbij zijn geweest. Noch dorst en honger zijn opzicht zelf de doeleinden. Beiden zijn ze middelen, die bevorderlijk zijn aan de bedoeling - het kweken van de macht der beweging in onze benen en armen. Eveneens zijn al onze begeerten en de bevrediging ervan niet het enige doel van ons bestaan.

Hoe zouden wij de deugd van edelmoedigheid en welwillendheid ontplooien, indien wij ons niet onder de een of ander aandrift hadden ingespannen om weelde te verkrijgen. Indien deze innerlijke stem ons niet aangepord had zouden wij ons hoofd er niet over breken om naar middelen van voldoening uit te zien en de zaden van de daarbij aansluitende morele deugden zouden zonder uit te sprouiten, uitsterven. De daad is het enige doel, dat bedoeld wordt. Wij verlangen naar de middelen ter voldoening ervan te verkrijgen maar te zelfder tijd trachten wij ons aan de moeite van de daad te onttrekken, niet wetende, dat wij zodoende het ware doel van onze schepping voorbijstreven. Vandaar dat het lijnrecht in strijd is met het goddelijk plan om te geloven, dat losprijs, verzoening, voorspraak of bemiddeling vat heeft op God en ons van de last van de daad ontheft.

Wanneer ons de raad wordt gegeven om in het gezelschap van de rechtvaardigen en deugdzamen te blijven, is het eenvoudig om de inspiratie uit hun leven te ontvangen en om er naar te streven hun voetsporen te volgen. Zij kunnen in geen enkel opzicht namens ons een goed woord bij de Heer doen, zodat zij ons in een oogwenk naar God verheffen. Zelfinspanning op het pad der deugd is de enige wasila, (bemiddelaar) om bij God te komen. Pro-

feet Mohaminad waarschuwde zelfs zijn eigen geliefde dochter Fatima, dat haar afkomst haar niets zou baten bij de Schepper en Onderhouder der werelddelen. Enkel en alleen haar eigen daden konden zijn goedkeuring winnen. Indien dit het geval is, heeft het dan enig betekenis om het nageslacht van Fatima zaliger gedachtenis, tot onze verlossers aan te stellen, zonder op hun doen en laten te letten?

Zoals de Koran zegt is de inspanning het enige middel om bij God te komen: „Waarlijk, deugdzaame daden wissen slechte daden uit”, aldus de Koran. Om de lezer een nog duidelijker beeld te geven wat ware wasila of bemiddeling betekent, moge ik zijn aandacht vestigen op een ander feit, dat al wat als een verbindende schakel tussen twee dingen dienst doet, bekend is als wasila (bemiddeling).

Spreekt het wel vanzelf dat er enig betrekking moet zijn tussen de reine en de onreine? Is het denkbaar, dat dingen van tegenstrijding natuur en zouden worden door middel van een derde ding, een middelterm, een wasila, terwijl ze te zelfder tijd hun oorspronkelijke kenmerken behouden? Inzicht in de Koranische leringen onthult het feit, dat wij slechts dan van de zegeningen van een bijzonder goddelijke attribuut gebruik kunnen maken, wanneer wij hetzelfde eigenschap in ons hebben gekweekt. Soort zoekt soort, zowel in geestelijke zaken als in fysieke. Indien wij anderen geen barmhartigheid kunnen betonen bezitten wij niet de nodige geschiktheid om de goddelijke barmhartigheid te verdienen. God is barmhartig en indien ik dat niet ben, kan er geen betrekking tussen ons zijn. De enige manier voor mij om betrekkingen met God tot stand te brengen is in mijzelf de deugd van barmhartigheid kweken en dus een verwantschap met hem scheppen. En hoe kan ik zulks anders doen dan door barmhartige daden? De handeling moet dus de enige bemiddelaar zijn van een moslim. „Doortrek uzelve van Goddelijke attributen” zegt de H. Koran ergens. Door de H. Profeet te volgen, volgen wij de Koran hetgeen het enige middel is om ons van alle soorten onreinheid te zuiveren.

Daar verzoening het verantwoordelijkheidsgevoel in de mens verslapt, dient ze slechts als lokaas tot het kwade. Bovendien stelt verzoening de mens niet in staat om verlossing te verkrijgen.

Verlossing betekent in de Islam niet het vrij zijn van de verdiende straf voor een kwaad. Verlossing houdt in het kweken van een positieve deugd in de mens. De verlossing van een tiran b.v., bestaat niet in het behoeden van hem voor de straf voor zijn wreedheid, maar in het verwijderen van zijn tirannie uit zijn ware natuur. De hel is in de Islam - phraseologie, een naam voor alle pijnlijke processen waaraan een zondig mens zal worden onderworpen, met

de bedoeling om hem van zijn slechte neigingen te reinigen.

Met betrekking tot de Iosprijs rijst bij ons de vraag: Kan een ander in onze plaats een of ander operatie ondergaan? Wat zou U zeggen van een vader, die zijn flinke volwassen zoon een maag operatie liet ondergaan, omdat de jongere meer verwende zoon aan een maagkwaal leed?

Maar zo iets komt natuurlijk niet voor! Neen gelukkig niet. Maar zulke ave-rechtse mening hangt velen toch wel degelijk aan.

En die mensen menen in alle ernst, dat de God-Vader eenmaal zijn volwassen zoon de ellende van zulk een operatie heeft doen smaken „om ons te genezen”. Zijn lijden is ons ter genezing, heet het dan. Zie daar een ave-rechtse mening, die onzes inziens niet genoeg bestreden kan worden. Ze doen ons maar denken. „O, een ander heeft voor ons gedaan!” Wie zo verdraaid van geest is, wie zo beledigend van God denkt dat hij zo onrechtvaardig is, dat hij ons maar lekker laat lopen omdat plus minus 1945 jaar geleden een ander er alvast voor geboet heeft. Wie zo pervers van geest is, omdat te denken, die is tot alles in staat. Wij beledigen niemand volstrekt niet persoonlijk. Wij zijn allen misera-bele stumpers. Men denke echter niet dat zijn zonde vergeven wordt en zijn kwade gedachte, woorden en daden worden tenietgedaan. Ook niet door berouw alleen. Immers, de gevolgen van onze daden blijven bestaan. Wie zich brandt moet op de blaren blijven zitten. Niet alleen hier, maar ook in het hiernamaals. Goethe zeide terecht; „We zullen in het hiernamaals nog meniger harde noot moeten kraken”. Het is absurd te geloven dat het bloed van wie dan ook vergiffenis moet bewerken. Ook de wetenschap leert: Oor-zaken hebben onafwendbare gevolgen.

Ten slotte zij opgemerkt, dat indien verlossing in het vermijden van een zeker uitwendig lijden ligt, kan verzoening voor mij van nut zijn. Maar in-dien juist de onreinheden van mijn eigen hart het vuur van de hel vormen en de lage neigingen van mijn karakter hun eigen straf zijn, dan niet anders dan de innerlijke verandering van mijn eigen hart het ware geneesmiddel zijn. Al de dingen zo als verzoening, Iosprijs, bemiddeling enz. geven ons abso-luut geen zekerheid van onze verlossing, die van binnen moet komen. Ander-zijds zijn ze wel voornamelijk verantwoordelijk zowel voor de morele als voor de wereldlijke ontaarding van de mens.

EEN REAKTIE UIT DE STRAFINRICHTING

Redactie van Al-Haq

Geachte Heer,

Gaarne mijn oprechte dank voor uw bereidwilligheid, welke heeft doen leiden dat er in het blad Al-Haq bijzondere aandacht is geschonken aan mijn nederig verzoek.

Ik hoop ten zeerste dat er goede contacten gelegd zullen worden tussen de desbetreffende personen of instanties, zodat het spoedig gerealiseerd mag worden.

Hierbij wil ik dan niet nalaten mijn waardering en lof uit te spreken over het blad Al-Haq. Gezien de voortreffelijke onderwerpen en de goede verzorging ervan. Hetgeen mij degelijk van het onontbeerlijke geestelijke voedsel voorziet.

Even opmerken, dat ik niet meer op Nieuw Amsterdam ben gedetineerd, maar naar Santo Boma ben overgeplaatst. Mag ik U gelijk verzoeken, mij een lijstje te doen toekomen van boeken aangaande de Islam. Liefst in het nederlands geschreven of vertaald en waar ze verkrijgbaar zijn.

Bijvoorbaat mijn dank.

Assalamo alaikoem wa rahmatoellahe Barkatehoe

Santo Boma, 15 juni 1974.

DE GELOOFSARTIKELLEN VAN DE ISLAM. (vervolg 4)
(door: A. MAHMOOD).

IV. DE PROFETEN:

„Voorwaar, WIJ hebben u (Mohammad) met de Waarheid gezonden als drager van blijde tijdingen en als waarschuwer; EN ER IS GEEN VOLK WAARONDER ZICH GEEN BOODSCHAPPER (PROFEET) IS GEWEEST.”

(H. Qoraan, Surah „FAATIR”, hfdst. 35 :25), „SOEDEWO” hfdst. XXXV, vers 24).

„WIJ ZENDEN DE BOODSCHAPPERS (PROFETEN) SLECHTS ALS DRAGERS VAN BLIJDE TIJDING EN ALS WAARSCHUWERS.” (ILQORAAN, Surah „AL-KAHF”, hfdst. 18:57), „SOEDEWO”, hfdst. XVIII, vers 56)-----

Elke Moslim is verplicht te geloven in ALLE PROFETEN (Boodschappers) van God, die door God gezonden zijn om de mensheid steeds op het RECHTE PAD te leiden en hen tegen het KWAAD te waarschuwen en te behoren. EEN PROFEET IS IEMAND, DIE IN OPDRACHT VAN GOD TOT DE MENSHEID MOET SPREKEN TOT VERMANING EN WAARSCHUWING EN DIE DE TOEKOMST MIDDELS GODDELIJKE OPENBARINGEN AAN DE MENSHEID VERKONDIGT. Een PROFEET ontvangt de Goddelijke wetten, vermaningen en waarschuwingen middels Goddelijke openbaring en maakt deze aan de mensen bekend.

OPENBARING IS: WAT GOD VAN ZIJN VERBORGENHEDEN VIA EEN AARTSENGEL (GABRIEL) DOOR MIDDEL VAN EEN PROFEET AAN DE MENSHEID WIL BEKEND MAKEN.

De Profeten zijn in werkelijkheid „GEESTELIJKE GENEZERS” der mensheid. Zij (de profeten) hebben de Godsdiensten van de ENE en DEZELFDE GOD ontvangen middels openbaringen en deze aan hun volgelingen doorgegeven zoals die ze nodig hadden in de verschillende perioden van de GEESTELIJKE EVOLUTIE der mensheid. De openbaringen werden aan de mensheid nedergezonden naar gelang van het door hen bereikte ontwikkelingsstadium. Tenslotte bereikte de mensheid het STADIUM, waarin hij de verantwoordelijkheid van de VOLMAAKTE WET kon dragen. Toen openbaarde God de H.QORAAN aan de H. Profeet MOHAMMAD (s.a.w.). God is de HEER van alle schepselen, dat ZIJN liefde en barmhartigheid naar allen in gelijke mate doet uitgaan. Niet alleen de H. Profeet MOHAMMAD, doch ALLE PROFETEN (vrede zij met hen), onverschillig wanneer en tot welke volkeren zij gezonden zijn, worden dan ook door de Moslims als boodschappers van van God erkend. Dit blijkt uit het volgende vers van de H. QORAAN: „Zeg, wij geloven in ALLAH en in hetgeen ons is geopenbaard en in hetgeen

tot ABRAHAM, ISMAEL, IZAAK, JACOB en de stammen werd nedergezonden en in hetgeen aan MOZES en JEZUS werd gegeven en in hetgeen aan ALLE ANDERE PROFETEN werd gegeven door hun HEER; wij maken geen onderscheid tussen hen en aan HEM (ALLAH) onderwerpen wij ons. „(H. QORAAN' Surah „AL-BAQARAH”, hfdst. 2 : 137), „SOEDEWO”, hfdst. II, vers 136).

De namen van de Profeten: ABRAHAM, LOT, MOZES, DAVID, SALOMO, JEZUS, BOEDDHA, ZOROASTER en RAMA moeten door de Moslims met niet minder eerbied worden genoemd dan die van de H. Profeet MOHAMMAD. Aan de H. Profeet MOHAMMAD werd een UNIVERSELE GODSDIENST door God geopenbaard. De „ISLAM” is de laatste Godsdienst en is bestemd voor alle volkeren der Aarde. In de H. QORAAN, komen slechts de namen van 25 (vijf en twintig) Profeten voor: 1. Adam. 2. Noeh. (Noach). 3. Ibrahim (Abraham). 4. Ismaiel (Ismaël) 5. Ishaak (Izaak). 6. Jacoeb (Jacob) 7. Joesoef (Jozef). 8. El-Josj. 9. Joenoes (Jonas). 10. Loet (lot). 11. Saleh. 12. Hoed. 13 Sjoaib. 14. Da'oed (David). 15. Soeleiman (Salomo). 16. Zoel-Kefl. 17. Idries (Henoch). 18. Iljaas (Elias). 19. Jahija (Johannes). 20. Ziekria (Zacharias). 21. Ajjocb (Job). 22. Moesa (Mozes). 23. Haroen (Aaron) 24. Iesa (Jezus). 25. Mohammad (Mohamed).-----

Een van de meest wonderbare werken van de „ISLAM” is, dat de ISLAM een groot respect heeft doen ontstaan voor de stichters van alle Godsdiensten en zodoende EENHEID en HARMONIE onder de mensen heeft geschapen, die zo uiterst noodzakelijk zijn voor de WERELDVREDE.

De H. Profeet MOHAMMAD is de schoonheid der Profeten in die betekenis, dat hij alle PROFETEN schoonheid heeft gegeven door hun deugden en hun begaafd zedelijk gedrag te ontsluiëren en door hen te sieren door alle misvattingen en wangedachten omtrent hen te niet te doen en de zwarte plekken weg te wassen. Het is de „ISLAM.., die verklaarde dat ALLE PROFETEN ZONDER ZONDEN WAREN EN VROOM EN GEHOORZAAM GEDURENDE HUN GEHELE LEVEN. Het is door de H. Profeet van de ISLAM, dat wij de reine en stralende gezichten van alle Profeten kunnen zien en dat is iets zeer groots als de wereld dit maar kon waarderen.

O Profeet (Mohammad), WIJ hebben u als getuige, drager van blijde tijdingen en waarschuwer gezonden. En als een roeper tot ALLAH door Zijn gebod, en als een „STRALENDE ZON”. Verkondig derhalve aan de gelovigen het blijde nieuws dat zij van ALLAH grote genade zullen ontvangen”. (H. QORAAN, Surah „AL-AHZAAB”, hfdst. 33:46-48), „SOEDEWO”, hfdst. XXXIII, verzen 45-47).-----

„ZEG: O MENSDOM, IK (MOHAMMAD) BEN U ALLEN TOT EEN BOOD-

SCHAPPER (PROFEET) VAN ALLAH, AAN WIE HET KONINKRIJK DER AARDE BEHOORT. ER IS GEEN GOD NAAST HEM, HIJ (ALLAH) GEEFT HET LEVEN EN DOET STERVEN, GELOOFT DAAROM IN ALLAH EN ZIJN BOODSCHAPPER, DE REINE PROFEET (MOHAMMAD), DIE IN ALLAH EN ZIJN WOORDEN GELOOFT EN VOLGT HEM OP DAT GIJ RECHT GELEID MOOFT WORDEN". (H. QORAAN, Surah „AL-ARAAF”, hfdst. 7 ; 159), „SOEDEWO”, hfdst. VII, vers 158).

(wordt vervolgd)

***VREDE ZIJ MET U ALLEN! ***

ALLE LOF ZIJ ALLAH, DE HEER DER WERELDEN.

DE EENHEID GODS

(door M.A.Gulzar)

Een hoogst belangrijke leer van de Islam is die der eenheid Gods (Tauhied). Evenals met alle andere Islamitische geloofsartikelen het geval is, heeft zij bepaald betrekking op het welzijn van het mensdom. De eenheid Gods *toch betekent in de Islam: de eenheid van het menselijk ras. De eenheid Gods staat in zo nauw verband met de eenheid van het menselijk ras, dat één onvolledig is zonder de ander.*

In die zin heeft de Islam de leer der eenheid Gods tot hoofdthema zijner leerstellingen gemaakt. De Islam kwam bovenal als een boodschap van de Universele broederschap van het menselijk ras, met één gemeenschappelijke „VADER” als GOD. Het was poging om de uiteenlopende elementen van het mensdom nader tot elkaar te brengen en ze aaneen te smeden. Om die reden legt de KORAN, het Heilige Boek der Moslims, de grootste nadruk op de leer der eenheid Gods en baseert hij de eenheid van het menselijk ras op de eenheid van het Goddelijke Wezen. Beide beginselen worden in de H. Koran duidelijk bepaald en nadrukkelijk vastgesteld en ten volle ontwikkeld. Zo lezen wij reeds dadelijk in het begin van de Koran de eenheid van het menselijk ras:

„Alle lof komt God toe, de Rab van alle volkeren”. Het woord Rab betekent letterlijk: het Wezen, dat iets zodanig voedt, dat het van de ene toestand in de andere komt, tot het zijn doel van vervolmaking bereikt. De Rab van alle volkeren” wijzen er dus duidelijk op, dat alle volkeren van de wereld kinderen zijn van één „VADER”, die evenveel zorg draagt voor allen en met oneindig veel grote liefde en genade - meer dan men zich in alle menselijke betrekking kan voorstellen - het ganse menselijk ras geleidelijk naar zijn doel van vervolmaking brengt.

De Islam leert EEN GOD, die boven alle stam - en volksgoden staat.

Hij is niet de God van één bijzonder volk, zodat hij zijn zegeningen daartoe alleen beperkt. Evenals de Koran met de leer der universaliteit van het vaderschap Gods en de eenheid van het menselijk ras opent, zo besluit dit H. Boek met de even duidelijke verklaring, dat het ganse mensdom als één familie wordt behandeld. Zoals kinderen van één vader zich aan elkaar gevoelen door een gemeenschappelijke band, de band van het bloed, zo zijn de kinderen van één God door een gemeenschappelijke band aan elkaar verbonden, de band van de ziel.

Er is geen harmonie zo afdoend als die, welke er heerst tussen de leden van van één familie. Met het baseren van de Islam op deze twee grootste gedach-

ten van de eenheid Gods en de eenheid van het menselijke ras, heeft de Koran dus de grondslag gelegd voor een zeer machtige wereldbroederschap en wereldvrede. God is de Rab van alle volkeren en zijn liefde kent geen onderscheid. Allen zijn ze Hem dierbaar. Er is bij God geen begunstigd of uitverkoren volk. Alle volkeren der wereld krijgen van Hem stoffelijk onderhoud. Indien God geen onderscheid maakt tussen de ene en de andere mens wat het stoffelijke betreft, hoe zou hij dan op geestelijk gebied anders handelen? De volgende stap is derhalve dat Hij aan alle volkeren der wereld, zonder onderscheid van ras en of kleur, geestelijk onderhoud, namelijk openbaring of godsdienst, heeft gegeven.

Ook geeft Hij elk wezen een bepaalde maat van vermogens, waardoor het langzamerhand tot volmaaktheid komt, een volmaaktheid, die door de mens inderdaad niet bereikt kan worden zonder geestelijke vervolmaking. De Koran stelt ook duidelijk vast, dat de goddelijke openbaring, waardoor de geestelijke voeding van de mens tot stand wordt gebracht, aan elk volk geschonken is geweest.

Wanneer Hij leiding heeft gegeven aan de Israëlieten, is er hoegenaamd geen reden waarom de Perzen, de Chinezen, Arabieren enz. dat geestelijk onderzou zijn onthouden.

Elk volk moet daarom zijn eigen Goddelijk geïnspireerde Leraar gehad hebben. Om die reden stelt de Islam zijn belijders tot plicht, niet alleen te erkennen, maar ook geloof te belijden in al deze gezanten Gods, waar en wanneer zij ook mogen zijn verschenen en in Mohammed als de laatste profeet. Een uitverkoren volk, d.w.z. een volk dat boven de andere volkeren werd om Gods geestelijke gunsten te ontvangen, kent de Islam niet. Alle volken worden als leden van één familie beschouwd, met één Rab als hun Heer en Meester, die hen zowel in stoffelijk als in geestelijk opzicht gelijk behandelt. Zo blijft het geloof aan één God voor het ganse menselijke ras in de Islam geen abstrakt geloof, maar wordt het grondslag voor de broederschap van alle volkeren. Ondanks de verscheidenheid van kleur en taal is er overal dezelfde keren. Ondanks de verscheidenheid van kleur en taal is er overal dezelfde menselijke natuur. Allen zijn, wat hun betreft, gelijk en behoren tot dezelfde soort. Met het oog hierop verwerpt de Islam niet alleen de gedachte van een uitverkoren volk, doch ook de theorie, dat enig volk door God verdoemd zou zijn.

God luistert volgens de Islam naar de gebeden van alle mensen, tot welke godsdienst of nationaliteit zij ook mogen behoren. Zo ruimt hij de grote slagboom van monopolie van religieuze ervaring uit de weg.

Hij beloont en straft alle mensen, zonder onderscheid van kleur, stand, ras

en godsdienst, overeenkomstig hun daden.

Beide grondslagen van de Isalm, de eenheid Gods en de eenheid van het menselijk ras, brengen in de moslim een zielegesteldheid te weeg, die groot van belang is voor het stichten en onderhouden van menselijke broederschap en de vrede. Zij bepalen n.l. de houding, die de moslim dient aan te nemen tegenover zijn medemensen, zowel in religieuze als in politiek opzicht, zowel in zijn intercommunale als internationale betrekkingen.

Want het maakt inderdaad een zeer groot verschil uit, of men zichzelf beschouwd als meester van zijn medemensen en het rekent tot de „heidenen” bestemd om ten eeuwige dage als brandstof tot onderhouding van de helle- vuur te branden, of als leden van één en dezelfde familie, die gelijk zijn in de ogen van God en evenveel recht hebben op Gods genade en barmhartigheid. Eén ding zal wel duidelijk zijn en dat is, dat door beide genoemde grondbe- ginselen in het dagelijks leven van een moslim rassenwaan en rassenhaat nim- mer toegang mogen vinden tot zijn hart.

Niettegenstaande het feit, dat de Islam kwam om de afgodendienst uit te roeien, is het de moslim zelf ten strengste verboden afgoden van anderen te beschimpen, ter voorkoming dat anders denkenden zich gekwetst gevoelen niet alleen, maar ook om geen aanleiding te geven tot gewrijf en gehaat. Een moslim is in woorden van zijn profeet: „degene voor wiens handen en tong de mensen veilig zijn”.

Harmonie en vrede en niet tweedracht is de geest van de Islam.

YOGA EN GODSDIENST. (vervolg 1)

(door: A. MAHMOOD)

Dat men zo weinig van de yogi's hoort, vindt zijn oorzaak in het feit, dat de yogi's er in het geheel geen waarde aan hechten zich in het openbaar te ver- tonen of zich onder het volk te mengen. Zij weten maar al te goed, dat een- zaamheid de juiste weg is om te werken en de zielskrachten te ontwikkelen. Voor meditatie en concentratie is het beter om ver van de mensenmassa op een afgelegen eenzame plaats alleen te verblijven. Er bestaan zeer zeker genoeg gunstige plaatsen; ook een afgelegen ruïne is geschikt. Reeds na vier of acht we- ken zal men kunnen constateren, dat de fijnere zinnen van de ziel hoge mate gescherpt en ontwikkeld worden. De tijd van het eenzaam verblijf wordt

van 's morgens tot 's avonds met het richten der gedachten op zichzelf en de natuur gevuld. Het is absoluut niet nodig, dat men voor dit doel naar India reist; het is trouwens de vraag of men daar wel de juiste bron of de juiste leermeester zou kunnen vinden. Bovendien spreekt het in het geheel niet vanzelf, dat als men er een vindt, men van hem onderricht ontvangt. Men wordt op grond van de helderziendheid, waarover de Yogi beschikt, zeer nauwgezet onderzocht en afgewogen. Doel en wezen van de „Yoga” is om door een hierop ingesteld leven de krachten van de ziel, van de geest en van het lichaam en zodoende de Goddelijke kennis sneller tot ontwikkeling te brengen dan dit in het normale leven geschiedt. Men kan veel inoefenen, wanneer men er vroeg in de jeugd mee begint. Het doel van de diverse yoga-gymnastiekoefeningen, welke uitdrukkelijk onder leiding van een „Leraar” of „Meester” moet geschieden, is om speciale contacten tussen de afzonderlijke zenuwcentra van het lichaam tot stand te brengen. We kennen allen het voorschrift om knielend te bidden, zoals dit in verschillende kerken gedaan worden. Voorts hebben de verschillende lichaamshoudingen, welke de Moslims zich bezigen om hun gebeden op te zeggen, allen zeer belangrijke betekenis. Waarom dit alles? Omdat wanneer bepaalde lichaams centra met elkaar in aanraking komen, er een magnetische kringstroom geschapen wordt, die een verhoogde concentratie bewerkt. Slechts onwetende en ongeletterde mensen zouden lachen, wanneer zij b.v. een Yogi zouden zien, die in liggende houding en met gebogen hoofd uren lang zijn navel fixeert. Het doel hiervan is: door het uit de ogen stromende magnetisme op de zonnevlecht (plexus solaris) in te werken, teneinde deze bewust te ontwikkelen. Menig reiziger of toeschouwer neemt mogelijk de indruk mee, dat de Yogi die hij zo ziet, een luiaard of een dagdief is. Dit zou men dan ook van de reiziger moeten zeggen, die nadenkend in zijn stoel zit en niets doet. De huidige mens verwisselt zo gemakkelijk bezigheid met werkzaamheid. Hij komt door louter bezig te zijn nooit tot de daad, door louter praten nooit tot een gedachte, enz. Het is slechts schijnbaar, dat de Yogi niets doet; in werkelijkheid zijn zijn gedachten met „meditatie” bezig.

Daar velen misschien nog niet weten wat „meditatie” is, wil ik dit woord hier nader verklaren. Meditatie betekent: overpeinzen, geestelijke bespiegelingen houden. Men neme een gemakkelijke, zittende of rustende houding aan, waarin al de leden ontspannen tot rust komen. Het verstandelijke gedachtenleven schakele men zoveel mogelijk uit en probeer een voorwerp met zijn ziel tastend te doorgronden, zo dus, dat men dit voorwerp met zijn gevoel benadert, dat is: niet (intellectueel) erover nadenkt, doch veeleer het voorwerp zelf tot zich laat spreken. Neem b.v. een potlood en tracht in gedach-

ten hierover een opstel van 30 of 40 zinnen te maken. Bij het beschouwen van het potlood zegt mij dit, dat het van cederhout is, dat uit de Libanon of ergens anders vandaan komt. Ik zie het land voor mijn geestesoog en doorleef het opgroeien en vallen van de boom, zijn vervoer, zie hem op de diverse tussensstations van de tocht, zie zijn aankomst in de fabriek, zijn stukzagen en verwerken, de mensen, die hierbij werkzaam zijn; ik zie de massa's potloden, die uit een boom vervaardigd kunnen worden. Verder spreekt ook het grafiet mij toe; het komt uit deze of gene mijn, wordt tot het juiste materiaal verwerkt, in tal van machines geperst of gewalst tot het in de dunne stiften veranderd is. Ik beleeft hoe de kleur, die aan het potlood een decoratie verschaft, gevonden en gemaakt wordt; zie, hoe deze door een gouden stempel, waarvan het materiaal van ver komt en door vele handen gaat, bekroond wordt. Verder spreekt dit potlood van de ontelbare gebruiksmogelijkheden, die zulk een voorwerp heeft. Ik beleeft tenslotte hoe het potlood bij een tekenaar figuren doet ontsnaan, bij een koopman de niet kloppende balans helpt corrigeren, bij een kolenhandelaar aan de notities in zijn kladboek helpt en een kind in de school van dienst is. Dit verkorte opstel moge als voorbeeld voor meditatie over een potlood dienen.

Hoeveel meer moet het blad van een boom iemand vertellen, hoeveel meer een muntstuk, een stukje ivoorsnijwerk, een oud boek, een kledingstuk. Men moet niet over een zaak nadenken of zelf geen fantaseren; neen; het voorwerp zelf moet u iets vertellen. Het doel der oefening is, dat u bij het zien van een of ander ding de gehele levensgeschiedenis ervan naar u toe voelt stromen en deze beleeft. Stel u nu voor, dat u over de verschillende planeten of het heelal mediteert. Welk een wondervolle belevenis maakt u mee! En kan iemand u hierbij soms zeggen, dat u een nietsdoener of een dagdief zijt? De Yogi heeft geen confessie, doch beleeft oerreligie. Daar deze hem het Kosmische weten direct schenkt, heeft hij niets van de wereld en haar bewoners nodig. Hij is zichzelf genoeg. De Yogi zal zijn leerlingen en aanhangers nooit alles, wat hij zelf leerde kennen, verklaren of zonder meer doorgeven; hij zal nauwgezet acht geven wat en aan wie hij iets van zijn kennis toevertrouwen zal. Hij is zich zelf goed bewust, dat hij door blindweg geven grote schade aaricht en dan de verantwoordelijke persoon is. Het staat hiermee, als met de oudere, die erover nadenkt of het kind, dat hij lucifers in handen geeft, hiermee kan omgaan en rijp is voor de omgang met deze voorwerpen. Op gelijke wijze zal de Yogi steeds overwegen en nauwgezet bepalen of degenen, aan wie hij verklaringen geeft, voor deze kennis GEESTELIJK RIJP is. Kennis maakt verantwoordelijk en kan bij geestelijk rijpe personen iets groots uitwerken; GEESTELIJK ONRIJPE echter grote schade veroorzaken. De Yogi

zal steeds naar de grondstelling handelen: „IEDER HET ZIJNE, MAAR
NIET IEDER HETZELFDE”.

(wordt vervolgd.)

**** VRE DE ZIJ MET U ALLEN! ****

„DE ISLAM”

DE GODSDIENST VAN HET MENSDOM (vervolg)

(door : Maulana Mohammed Ali, M.A.L.L.B.)

HET VOLGENDE LEVEN IS EEN LEVEN VAN ONBEGRENSEDE VOORUITGANG.

Het derde punt, dat van groot belang is en het mysterie van het leven na de dood in het licht stelt is, dat de mens bestemd is om een oneindige vooruitgang in dat leven te maken. Hieraan ten grondslag ligt het beginsel, dat de ontwikkeling van 's mensen vermogens, zoals het op deze wereld plaats vindt, hoe onbeperkt ook, niet voorgoed ten einde is gebracht; doch een veel ruimer uitzicht van de rijken om te worden doortrokken, opent zich na de dood. Degenen, die hun gelegenheid in deze wereld nutteloos hebben voorbij laten gaan, zullen krachtens de onvermijdelijke wet, welke een ieder doet proeven van wat hij gedaan heeft, onderworpen worden aan een kuur van behandeling van de geestelijke ziekten, welke zij met hun eigen handen hebben veroorzaakt, en zodra de invloed van het vergift, dat hun samenstel heeft bedorven, vernietigd is, en zij geschikt zijn voor de aanvaarding van de opwaartse reis naar het grote doel, zullen zij niet langer in de hel blijven. Dit is de reden, waarom volgens de Heilige Qoraan de straf in de hel niet eeuwigdurend is. Het is bedoeld om de mens te zuiveren van de onreinheden, welke een hinderpaal vormen voor zijn geestelijke vooruitgang, en wanneer dat doel bereikt is, vervalt de noodzakelijkheid daarvan. Het paradijs is ook niet een plaats om alleen van de zegeningen van 's mensenvroegere goede daden te genieten, doch het is het beginpunt van de ontwikkeling van 's mensen vermogens.

In het paradijs zullen zij niet ledig zitten; integendeel, zij zullen zich voortdurend inspannen ter bereiking van de hogere trappen. Het is om deze reden, dat zij zelfs daar geleerd worden tot hun Heer te bidden: „O onze Heer, maakt voor ons, ons licht volmaakt”. (66:8). Dit onophoudelijke verlangen naar volmaaktheid toont duidelijk aan, dat 's mensen vooruitgang in het paradijs oneindig is. Want telkens wanneer zij een zekere trap van volmaaktheid bereikt hebben, zullen zij de hogere trap van volmaaktheid gewaar worden, en de door hen bereikte volmaaktheid minder volkomen achtende, zullen zij de hogere trap begeren. Dit onophoudelijk verlangen naar volmaaktheid, toont aan, dat zij eindeloos hogere trappen zullen bereiken.

(word vervolgd).

PAKISTAN OP WEG NAAR BETERE TIJDEN door J. G. HEITINK

AMSTERDAM, zaterdag.

Er is gelukkig uit één deel van de wereld positief nieuws te melden. Het vrijlaten van de laatste 195 Pakistaanse krijgsgevangenen door Bangladesj, met instemming van de regering van India, heeft de weg geopend voor toenadering tussen deze drie landen Zuid-Azië, en daarmee ook voor een vruchtbare economische en verdere samenwerking.

Pakistan heeft 3 mei feest gevierd, ter afsluiting van een moeilijke periode die begon met de oorlog in het voormalige Oost-Pakistan (thans Bangladesj), welke gevolgd werd door hernieuwde spanningen met India, ook nadat Bangladesj onafhankelijk was geworden. Bovendien kwamen daar nog grote overstromingen bij, die grote schade veroorzaakten, veel mensenlevens eisten en de economie in een groot deel van Pakistan ontwrichtten.

Maar de hardwerkende Pakistani's zijn onder het doelmatige, gematigde socialis-
tische regime van hun premier Zulfikar Ali Bhoetto snel op weg naar een economisch
herstel. „De export steeg van \$ 550 miljoen in 1969 tot \$ 820 miljoen in 1973
en dit jaar zal het miljard dollar al worden gepasseerd”, aldus vernam ik van de
Pakistaanse ambassadeur in Den Haag, de heer J.G. Kharas.

Pakistan is altijd een textielland geweest, en katoen en garens vormen dan
ook een belangrijk onderdeel van het uitvoerpakket naast huiden en rijst. Inder-
daad: Rijst. Pakistan kent gelukkig geen voedselprobleem. Het exporteerde vroeger
altijd rijst naar wat nu Bangladesjheet. Deze rijst vindt nu een weg naar andere landen.

„Maar, als een gebaar van goede wil en broederschap, heeft premier Bhoetto
verklaard dat het misschien voor Pakistan weer mogelijk zal zijn, een bepaalde hoeveel-
heid rijst aan Bangladesj te leveren”, aldus ambassadeur Kharas. „Niet alleen zou
dit enigermate de chronische voedseltekorten van Bangladesj lenigen, maar het zou
ook een bewijs zijn dat Pakistan ernst wil maken met het zo spoedig mogelijk tot
ontwikkeling brengen van broederlijke relaties met Bangladesj”. Tot zover de amb-
assadeur.

Wanneer de normale handelsbetrekkingen tussen beide landen zouden zijn her-
opend, zou Pakistan ook in staat zijn andere goederen te leveren, zoals textiel en
produkten van de lichte industrie. Omgekeerd zou Bangladesj ruwe jute en bepaalde
produkten van jute naar Pakistan kunnen uitvoeren. Dat is heel belangrijk, want
daar kunnen beide landen van profiteren.

Mogelijk nog belangrijker dan het herstel van de betrekkingen tussen Pakistan
en Bangladesj is het verbeteren van de sfeer in de betrekking met India. Het politiek
opzicht gaat het India niet zo goed, zo blijkt uit de berichten van de laatste maanden
uit dat land. Het prestige van premier mevr. Indira Gandhi en haar Congrespartij
is de laatste twee jaar zeer snel gedaald. In verschillende deelstaten van India zouden
de communisten volledig de lakens uitdelen, wanneer de centrale regering daar niet
had ingegrepen, en de lokale regeringen door haar gouverneursbewind zou hebben
vervangen.

KERNWAPENS

India is een gecompliceerd land, dat aan de ene kant zelf al tanks en straal-
jagers kan bouwen en volgens hardnekkige geruchten bezig zou zijn met het weten-
schappelijk onderzoek naar de wijze waarop men kernwapens (atoombommen) ver-
vaardigt, aan de andere kant heeft het voor zijn tussen de 600 miljoen en 700 miljoen
inwoners nog srromen ontwikkelingshulp nodig.

Persoonlijk vind ik dat altijd een moeilijk probleem: Zou men zo'n land er
niet zo kunnen bewegen, dat het zich beter eerst op problemen als werkgelegen-
heid, welvaart en welzijn voor de gehele bevolking werpt, in plaats van zich op de
produktie van moderne, zeer gecompliceerde wapens toe te leggen? Aan de andere
kant is het rijke, oude cultuurland India thans volkomen soeverein en heeft de vrije-
lijk gekozen regering tegenover het volk het recht, haar eigen beleid te bepalen,
net als elke andere regering. Maar het probleem wordt gecompliceerd omdat het
land op hulp op grote schaal uit het buitenland is aangewezen.

Om nu op de verhouding Pakistan-India terug te komen, over de vrijlating
van de laatste krijgsgevangenen uit de oorlog met Bangladesj, verklaarde ambassadeur

Kharat: „De eerste minister van mijn land heeft laten weten dat Pakistan de meest hartelijke relaties met India wil hebben en de diplomatieke betrekkingen met dit land zou willen herstellen alvorens andere zaken aan de orde te stellen. Dit standpunt van Pakistan is naar onze mening het meest logisch. Met het oog op de wensen van de Indiase regering is mijn land evenwel bereid andere zaken, zoals het herstel van de handel en de verbindingen te behandelen vóór de kwestie van het herstel van de diplomatieke betrekkingen. Eerste minister Bhoetto heeft premier Mr. Indira Gandhi naar Pakistan uitgenodigd, maar tot dusver heeft India geen datum voor een dergelijk bezoek opgegeven.”

„BEVRIEZEN”

Natuurlijk is er nog het probleem van Kashmir, waarvan de islamitische bevolking logischerwijs zich het meest tot Pakistan voelt aangetrokken, maar dat voor tweederde door India wordt bezet gehouden. Voor dit probleem is geen oplossing in zicht, maar men krijgt de indruk, dat India en Pakistan voorlopig genoeg willen nemen met het „bevriezen” van dit vraagstuk. Het behoeft dus niet een verbetering van de betrekkingen tussen beide landen in de weg te staan.

Met dit alles keert misschien de rust in Zuid-Azië na vele jaren terug. Het zou van belang kunnen zijn voor een blijvende rust, wanneer dit gebied buiten de machtsfeer van één van de supermogendheden zou blijven. Helaas lijkt dat niet mogelijk, nu de Russen voortgaan hun macht in de Indische Oceaan in snel tempo te versterken. De Sovjets hebben nauwe banden, ook nauwe militaire banden, met India, en zij hebben zich voorts bij duizenden in Bangladesj gevestigd, zogenaamd als „helpers” bij de wederopbouw. Dit alles is niet geruststellend. Bangladesj is in economisch opzicht zo verzwakt, dat het een willoos werktuig is van elke mogendheid, die zich met bijbedoelingen als de Russen hebben opdringt als „helper” uit de nood. Bangladesj heeft zijn handen vol met zijn wederopbouw. Pakistan trouwens ook. Maar dit laatste land ziet aardig kans, zich aan te grote invloed van één van de communistische mogendheden te onttrekken, ook van China, waarop het enigszins georiënteerd is, o.a. als reactie op de Indiase banden met de Sovjet-Unie.

Pakistan is voor mij altijd een voorbeeld van een ontwikkelingsland dat speciale aandacht van de rijke donorlanden verdient. De bevolking wil hard werken. Deze bevolking is ook over het algemeen goed Engels sprekend en in contacten met westelijke bedrijven doen zich weinig taalproblemen voor. Waarom worden niet op grotere schaal Pakistaanse gastarbeiders in Europa aangetrokken, waar zij zich graag willen bekwamen tot geschoolde werkers om na een paar jaar hun land van die scholing te laten profiteren (mits daar dan ook werkgelegenheid voor ze is via investeringen)?

Nederland heeft tot dusver geweigerd een overeenkomst met Pakistan te sluiten voor het plaatsen van „gastarbeiders” zoals wij dergelijke akkoorden kennen met landen als Marokko en Tunesië. Het motief, dat Pakistan verder weg ligt dan laatstgenoemde landen, lijkt mij niet doorslaggevend, want door de straalvliegtuigen speelt dat verschil in afstand nauwelijks nog een rol. Is men in Den Haag huiverig voor zulk een overeenkomst, omdat een aantal Pakistani's nu al klandestien in Nederland werkt, en men dan problemen met deze mensen vreest? Engeland heeft onlangs alle daar illegaal verblijvende Pakistani's (en het waren er veel meer dan in Nederland) alsnog het recht van vestiging

7

gegeven. Ik vraag mij af, of men in Den Haag in dit speciale geval van hardwerkende mensen, die hier niet willen komen om er te blijven, niet hetzelfde zou kunnen doen als de Britse regering.

Geef de Pakistani's hun opleiding en bevorder in dat land de werkgelegenheid, en het zal een zeer snelle ontwikkeling doormaken. Het zou van belang zijn, voor de stabiliteit van Pakistan zelf, maar deze zou kunnen uitstralen op het omliggende gebied.

uit: Ned. Volkskrant van 1 juni 1974

